

UZASADNIENIE

W dniu 03.01.2017r. powód P. B. wniósł do Sądu Rejonowego w Turku pozew o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w Ł. kwoty 5.005,15 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15.12.2016r. do dnia zapłaty; nadto zażądał zasądzenia kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłatą od pełnomocnictwa, rozpoznania sprawy pod jego nieobecność oraz złożył wnioski dowodowe.

W uzasadnieniu podniósł, że w dniu 14.11.2016r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność A. F. (1). Przyznał, że pozwany, po zgłoszeniu szkody przez poszkodowanego przyjął odpowiedzialność za szkodę i w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił mu kwotę 3.958,65 zł brutto tytułem odszkodowania, ustalonego na podstawie kosztorysu sporządzonego w programie A..

Wskazał, że umową przelewu wierzytelności z dn. 09.12.2016r., poszkodowany przeniósł na niego jako cesjonariusza wierzytelność pieniężną w związku z likwidacją szkody nr (...) z dn. 14.11.2016r. wraz ze wszystkimi prawami z nią związanymi.

W ocenie powoda, przyznana cednetowi kwota z tytułu odszkodowania nie rekompensowała szkody bowiem kosztorys zawierał błędy co wykazała kalkulacja wykonana na jego zlecenie, zgodnie z którą koszt naprawy pojazdu wyniósł 8.963,80 zł brutto.

Uzasadnił roszczenie w zakresie odsetek i właściwości miejscowej.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. z siedzibą w Ł. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz zażądał przeprowadzenia dowodów ze zgłoszonych dokumentów. W pierwszej kolejności dokonał analizy art. 822 § 1 i 4 k.c. o raz art. 34 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych po kątem jego odpowiedzialności. Zwrócił uwagę na obowiązki poszkodowanego w procesie likwidacji szkody wynikające z przepisów art. 354 § 2 k.c. oraz art. 362 k.c., 826 k.c. i 16 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych polegające na współdziałaniu poszkodowanego w celu ograniczenia wysokości szkody i minimalizacji jej rozmiarów. Dowodził, że po zgłoszeniu szkody każdy przypadek musi być rozpatrywany indywidualnie, czemu nie uchybił w postępowaniu likwidacyjnym. Nie kwestionował okoliczności zdarzenia drogowego, które wywołało szkodę na mieniu poszkodowanego – samochodzie marki A. (...). Przyznał, że wypłacił poszkodowanemu kwotę 3.958,65 zł, w jego ocenie całkowicie rekompensującą koszty związane z przywróceniem pojazdu do stanu sprzed zdarzenia. Zakwestionował roszczenie powoda co zasady i wysokości jako nieadekwatne do okoliczności faktycznych niniejszej sprawy i ustalonego rozmiaru szkody. Nie zgodził się z twierdzeniem powoda odnośnie rzekomych błędów jakich miał się dopuścić przy opracowywaniu kosztorysu w toku postępowania likwidacyjnego. W ocenie pozwanego kosztorys został sporządzony prawidłowo i rzetelnie. Zakwestionował w całości treść i moc dowodową kalkulacji przedstawionej przez powoda, przekonując, że kwota naprawy została w niej rażąco zawyżona. Z ostrożności procesowej wskazał, że odsetki od ewentualnie zasądzonego odszkodowania winny być naliczone od daty wyrokowania (k.32-34v).

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 14.11.2016r. w T. przy ul. (...) kierujący samochodem marki T. (...) o nr rej. (...) J. P. nie zachował należytej ostrożności przy włączaniu się do ruchu i doprowadził do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ

pojazd marki A. (...) o nr rej. (...), rocznik 2000, stanowiący własność A. F. (1). W wyniku kolizji uszkodzeniu w samochodzie A. uległy m.in.: zderzak przedni, błotnik przedni, drzwi tylne lewe, drzwi przednie lewe, koło przednie.

(dowód: dokumenty z akt szkody 40)

W dacie zdarzenia właściciela pojazdu sprawcy wiązała z (...)ą Towarzystwem (...) S.A. (dalej (...)U.), umowa odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC), potwierdzona polisą nr (...).

Poszkodowany, za pomocą elektronicznego systemu zgłaszania szkód, zgłosił powstanie szkody ubezpieczycielowi opisując przebieg zdarzenia i uszkodzenia auta. Szkodę zarejestrowano pod nr (...). Poszkodowany i ubezpieczony złożyli żądane przez towarzystwo ubezpieczeniowe dokumenty i oświadczenia. Następnie przedstawiciel (...)i przeprowadził oględziny pojazdu, opisał uszkodzenia A. w protokole szkody i sporządził dokumentację fotograficzną.

Na zlecenie ubezpieczyciela, dnia 18.11.2016r. opracowano w systemie A. kalkulację naprawy w której koszt naprawy A. oszacowano na kwotę 3.958,65 zł brutto. W wycenie zastosowano ceny części pochodzących od producenta i importerów niezależnych i przyjęto stawkę roboczogodziny w kwocie 51 zł netto na prace lakiernicze i blacharskie. Wartość rynkową pojazdu oszacowano w oparciu o system EurotaxGlass's na kwotę 8.700 zł.

Kwotę 3.985,65 zł brutto wypłacono poszkodowanemu dn. 01.12.2016r.

Umową przelewu wierzytelności A. F. dokonał przelewu wierzytelności związanej ze szkodą komunikacyjną o nr (...) P. B.. Na jego zlecenie sporządzono w oparciu o program A. kalkulację w której koszt naprawy uszkodzeń A. oszacowano na 8.963,80 zł brutto. W kosztorysie uwzględniono alternatywne części zamienne od producenta i importera pojazdu jakości PJ, P i O. Stawkę rbg przyjęto na kwotę 100 zł netto.

(dowód: kopia dowodu rejestracyjnego k.7, kopia przelewu k.8, protokół szkody k.9-10, kalkulacja naprawy (...)i T.U. k.11-18, umowa cesji wierzytelności k. 19-20, kalkulacja naprawy nr 81/16 k.21-27, dokumenty z akt szkody)

Rzeczywiste, ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy uszkodzeń A. (...) o nr rej. (...), rocznik 2000, powstałe w zdarzeniu z dnia 14.11.2016r., liczone w oparciu o ceny części oryginalnych sygnowanych logo producenta, przy uwzględnieniu dodatkowo kosztów tzw. wymian technologicznych i elementów drobnych, zalecanych przez producenta wynoszą 9.917,75 brutto. Z raportu optymalizacji wykonanego w programie A. wynika, iż dla przedmiotowego pojazdu z części alternatywnych w jakości Q uszkodzonych w zdarzeniu z dnia 06.04.2016r. występuje tylko kierunkowskaz. Koszty naprawy w kwocie 9.917,75 zł obejmują materiały oraz normy czasowe operacji wskazane przez producenta pojazdu, stawkę roboczogodziny na poziomie 100 zł netto na prace blacharskie i 100 zł netto na prace lakiernicze, tj. w wysokości średnich stawek stosowanych w warsztatach lakierniczo-blacharskich na terenie powiatu (...), tureckiego. Podstawę zastosowania stawki w tych kwotach stanowi analiza rynku warsztatów specjalizujących się profesjonalnie w naprawach blacharsko-lakierniczych (posiadających odpowiednie wyposażenie warsztatu typu: komora lakiernicza, rama pomiarowa do napraw pojazdów powypadkowych), jak również odpowiednie zaplecze personalne (przeszkoloną kadre) na terenie powiatu (...), tureckiego.

Wartość pojazdu A., w stanie nieuszkodzonym, oszacowana w oparciu o program (...)Ekspert, w dacie zdarzenia wynosiła 6.700 zł brutto, w stanie uszkodzonym 1.600 zł.

(dowód: opinia biegłego z dziedziny techniki samochodowej P. P. k. 50-76)

Stan faktyczny przedmiotowej sprawy sąd ustalił na podstawie opisanego rzeczowego materiału dowodowego. Czyniąc ustalenia faktyczne, sąd uwzględnił złożone w trybie art. 229 k.p.c. zgodne twierdzenia stron co do okoliczności zdarzenia oraz twierdzenia którym nie zaprzeczono (art. 230 k.p.c.). Strony nie skorzystały z prawa złożenia zeznań a zebrane dowody stanowiły wystarczający materiał do rozstrzygnięcia.

Okoliczności zdarzenia, które doprowadziło do powstania szkody w pojeździe marki A. oraz zakres uszkodzeń pojazdu powstałych w jego wyniku nie budził żadnych wątpliwości.

Opisanym wyżej dokumentom sąd dał wiarę w pełni albowiem strony nie zakwestionowały skutecznie ich autentyczności czy wiarygodności (z wyjątkiem kosztorysów), a Sąd nie znalazł podstaw by to czynić z urzędu.

Bezspornie sprawcę szkody wiązała z pozwanym towarzystwem ubezpieczeniowym umowa odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC). Pozwany nie zaprzeczał wywodzącej się stąd legitymacji biernej.

Legitymacja czynna powoda wynika z umowy przelewu wierzytelności. Wierzyciel, stosownie do art. 509§1 k.c. mógł bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią. Wraz z wierzytelnością przeszły na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509§2 k.c.). Wiarygodność złożonego przez powoda dokumentu nie była podważana.

Sporną kwestię stanowiła wysokość odszkodowania.

Tak pozasądowa ekspertyza techniczna przedstawiona przez powoda, ale także kosztorys wykonany na zlecenie pozwanego, są dokumentami prywatnymi w rozumieniu art. 245 k.p.c. Dokument prywatny, stanowi pełnoprawny środek dowodowy, który sąd orzekający może uznać za podstawę swoich ustaleń faktycznych, a następnie wyrokowania, choć jego moc jest słabsza od dokumentu urzędowego. Dokument prywatny tak jak każdy dowód podlega ocenie sądu.

Bezspornie pozwany uznając naprawę pojazdu za opłacalną, przy wartości pojazdu o przyjętej na kwotę 8.700 zł wypłacił powodowi kwotę 3.958,65 zł brutto tytułem odszkodowania. Powód mając na uwadze ocenę techniczną sporządzoną na jego zlecenie utrzymywał, że koszty naprawy winny wynieść 8.963,80 zł.

Obiektywna, wyważona, rzetelna, pozbawiona wewnętrznych sprzeczności i sporządzona z wykorzystaniem specjalistycznej wiedzy opinia biegłego sądowego P. P. zweryfikowała negatywnie obydwie kalkulacje, czyniąc je nieprzydatnymi do rozstrzygnięcia. Pozwany szacując szkodę, jak wykazała opinia biegłego sądowego, do rozliczenia szkody przyjął ceny alternatywnych części zamiennych jakości PJ i P, nieosiągalnych dla tego modelu pojazdu i znacząco zaniżył stawkę rbg co zafałszowało rzeczywisty rozmiar szkody (por. k. 18 i k.75). Podobny błąd, choć nie tak znaczący, zawiera kosztorys wykonany na zlecenie powoda (k.28). Biegły przeprowadził dokładną analizę materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowań: sądowego i likwidacyjnego i wyprowadził prawidłowe wnioski na jego podstawie. Opinia jest jasna i czytelna. Na jej podstawie należy wywieść, że koszt naprawy pojazdu marki A. ustalony tak przez biegłego sądowego na 9.917,75 zł brutto, jak i przez powoda na 8.963,80 zł, czyni naprawę badanego pojazdu ekonomicznie nieopłacalną albowiem przekracza jego wartość rynkową w stanie nieuszkodzonym, według cen z daty zdarzenia, oszacowaną przez biegłego na 6.700 zł brutto, przez pozwanego na 8.700 zł (vide k. 40 i np. k.59). Choć różnice w wartości pojazdu są znaczne to jednak bezspornie obie wyceny jednoznacznie wskazują, iż koszt naprawy pojazdu rocznik 2000 przewyższa jego wartość rynkową. Sąd przyjął do rozliczenia kwotę 6.700 zł, wskazaną przez biegłego sądowego. Biegły, celu zindywidualizowania wyceny pojazdu stanowiącego przedmiot sprawy, prawidłowo

zastosował: korekty dodatnie i ujemne. Nie popełnił w tym zakresie żadnego błędu bowiem program ekspercki InfoEksper z bazą cennika na dzień szkody, którym się posłużył przy wycenie, dopuszcza stosowanie tego typu korekt. Zauważyć należy, iż wartość bazową ubezpieczyciel przyjął w znacznie wyższej wysokości. Analiza akt szkodowych nie pozwala jednak na ustalenie czym się kierował przy wycenie wartości pojazdu, ani jakiego rodzaju korekty zastosował, co zważywszy choćby na wiek pojazdu, jego stan techniczny i ponadnormatywny przebieg, było konieczne.

Wątpliwości sądu nie budziła wartość pojazdu uszkodzonego liczona metodą zredukowanego kosztu naprawy (por. k.74)

Dodać należy, iż strony nie zakwestionowały opinii biegłego w żadnym zakresie a sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu (por. k. 85-85v). Wnioski z niej zawarte należy zatem przyjąć do rozstrzygnięcia .

Powód, występując z przedmiotowym powództwem, stanął na stanowisku, iż na ubezpieczycielu, stosownie do art. 34 ust. 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (j.t. Dz.U. z 2016r poz. 2060 ze zm., dalej u.u.ob.) i art. 361 k.c., ciąży obowiązek pełnej rekompensaty poniesionej przez niego straty wobec czego pozwany winien mu zapłacić dodatkowo kwotę dochodzoną pozwem. Wartość pojazdu po jego naprawie to nic innego, jak jego wartość rynkowa. Ponieważ wartość ta w wyniku uszkodzenia, choć później wyeliminowanego, maleje w stosunku do tej, jaką pojazd ten miałby na rynku, gdyby nie został uszkodzony, to kompensata powinna obejmować nie tylko koszty naprawy, ale także tę różnicę wartości.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela wynikająca z umowy wyraża się w obowiązku spełnienia świadczenia pieniężnego polegającego na wypłacie odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku przewidzianego w umowie wypadku. Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 k.c. sprowadza się do tego, że zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której zawarta została umowa ubezpieczenia. Odpowiedzialność ubezpieczyciela wynikająca z umowy wyraża się w obowiązku spełnienia świadczenia pieniężnego polegającego na wypłacie odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku przewidzianego w umowie wypadku. Zgodnie z art. 9 ust. 1 u.u.ob. umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej, wiążąca w przedmiotowej sprawie właściciela pojazdu, którym kierował sprawca szkody i pozwanego, obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikiłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków.

Zgodnie z przepisem art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c. odpowiedzialność posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody spowodowane jego ruchem, oparta jest na zasadzie ryzyka. Stosownie do art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Zebrany w sprawie materiał dowodowy bez wątplenia pozwolił na ustalenie istnienia związku przyczynowego pomiędzy stworzeniem zagrożenia na drodze przez pojazd ubezpieczony u pozwanego, a powstaniem szkody na mieniu – pojeździe powoda. Jest oczywistym, iż odszkodowanie winno następować w pieniądzu, co jasno wynika z art. 36 ust. 1 u.u.ob. Szkodą będzie uszczerbek jaki poniósł poszkodowany w sferze majątkowej, a zatem ograniczy się jedynie do damnum emergens. Naprawienie szkody w przedmiotowej sprawie powinno objąć zatem straty, które poszkodowany poniósł. Strata natomiast jest to rzeczywisty uszczerbek w majątku należącym do poszkodowanego. Skoro odszkodowanie ma charakter kompensacyjny to nie może przewyższać realnej szkody jaką poniósł

poszkodowany zawinionym działaniem sprawcy. Wysokość odszkodowania nie może prowadzić bowiem do wzbogacenia się poszkodowanego kosztem zobowiązanego. Rzeczywisty uszczerbek w stanie faktycznym niniejszej sprawy, należy ustalić metodą dyferencyjną (różnicy) polegającą na porównaniu stanu majątkowego poszkodowanego istniejącego przed wyrządzeniem szkody oraz stanu majątkowego poszkodowanego po jej wyrządzeniu, bowiem, jak ustalono, koszty naprawy badanego pojazdu przewyższyłyby odniesioną stratę. Odszkodowanie należne powodowi w tej sytuacji stanowić winna różnica między wartością A. sprzed wyrządzenia szkody i wartością jego pozostałości po szkodzie, a to z powodu przekroczenia kosztów naprawy ponad wartość pojazdu sprzed szkody.

Przyznane przez pozwanego na etapie likwidacji szkody odszkodowanie tego warunku nie spełnia.

Mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy oraz przedstawioną argumentację, Sąd uznał, że należną kwotę odszkodowania winna stanowić kwota 1.141,35 zł wynikająca z różnicy między kwotą stanowiącą rzeczywistą wartość szkody 5.100 zł (6.700 zł – 1.600 zł k. 74) i dotychczas wypłaconą –3.958,65 zł. W pozostałej części powództwo oddalono jako całkowicie bezzasadne.

Powód wniósł o zasądzenie dochodzonej kwoty wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, od dnia 15.12.2016r. do dnia zapłaty tj. od 30. dnia od dnia zgłoszenia szkody . W ocenie sądu zasadnie.

Odsetki, należą się, zgodnie z art. 481 k.c., za samo opóźnienie w spełnieniu świadczenia, choćby wierzyciel nie poniósł żadnej szkody i choćby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Stanowią one rekompensatę uszczerbku majątkowego doznanego przez wierzyciela wskutek pozbawienia go możliwości czerpania korzyści z należnego mu świadczenia pieniężnego.

Zgodnie z ogólną regułą (art. 455 k.c.) dotyczącą wymagalności roszczenia związanego z opóźnieniem się dłużnika ze spełnieniem świadczenia pieniężnego (art. 481 § 1 k.c.), jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Reguły te modyfikują art. 14 ust. 1,2 u.u.ob. w zw. z art. 817§1,2 k.c., zgodnie z którymi ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie a tylko gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie 30 dni.

W stanie faktycznym niniejszej sprawy szkodę zgłoszono w dniu zdarzenia.

Poszkodowany w przedmiotowej sprawie współdziałał z ubezpieczycielem w toku postępowania likwidacyjnego dostarczając mu na wezwanie niezbędne dokumenty. Już 17.11.2016r. pozwany dysponował protokołem szkody, 18.11.2016r. kalkulacją kosztów naprawy a 30.11.2016r. zdecydował o przyznaniu poszkodowanemu odszkodowania w wysokości znacząco zaniżonej. Nic nie stało na przeszkodzie temu aby pozwany, dysponujący fachową kadrą, prawidłowo rozliczył szkodę w ustawowym terminie.

Strony zażądały zwrotu kosztów procesu.

Obowiązek zwrotu przeciwnikowi kosztów procesu oparty został na dwóch podstawowych zasadach: a) zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić stronie przeciwnej poniesione przez nią koszty procesu, oraz b) zasadzie kosztów niezbędnych i celowych, wedle której

zwrotowi podlegają jedynie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony. Obowiązek zwrotu kosztów procesu zależy od ostatecznego wyniku sprawy.

Powód wygrał sprawę w 23%.

Wobec wyniku rozstrzygnięcia, do rozliczenia kosztów zastosowanie znajdzie art. 100 zd. 1 k.p.c.

Powód poniósł następujące koszty: opłaty uiszczanej zgodnie z art. 13 ust. 1 u.k.s.c.(ustawa z dn. 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – j.t. Dz.U. z 2016r. poz. 623 ze zm.) tj. 251,00 zł, koszty opinii biegłego w kwocie 974,97 zł oraz kwota 1.817,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego stosownie do stawek określonych w § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015, poz. 1804 ze zm.) z opłatą skarbową, łącznie 3.042,97 zł

Koszty pozwanego stanowi wynagrodzenie pełnomocnika – radcy prawnego. Z uwagi na wynik procesu zasądzone od pozwanego na rzecz powoda kwotę 699,88 zł (tj. 23% z kwoty 3.042,97 zł) w tym 417,91 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (23% z kwoty 1.817 zł), a od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.399,99 zł (77% z kwoty 1.817 zł)

Zdaniem Sądu sytuacja finansowa pozwanego pozwala mu na wywiązanie się z nałożonego obowiązku.

Na mocy art. 84 ust. 2 u.k.s.c. orzeczono o zwrocie powodowi nadpłaconej zaliczki (1.000 zł – 974,97 zł = 25,03 zł).